

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 719/05
16.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Ljubomira Vučkovića, Milene Inić-Drecun, Bate Cvetkovića i Zorana Savića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu K. br. 12/05 od 28. 2. 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 16. 5. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Nišu K. br. 12/05 od 28. 2. 2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Nišu K. br. 12/05 od 28. 2. 2005. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS, za koje mu utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 1 godine i 3 meseca, dalje, optuženom je uzeta kao pojedinačno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 godine, kazna na koju je optuženi AA osuđen pravosnažnom presudom Okružnog suda u Nišu K. br. 78/03 od 6. 2. 2004. godine, zbog krivičnog dela teške krađe iz čl. 166. st. 1. tač. 3. KZ RS, i za ta krivična dela, osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 24. 5. do 10. 7. 2003. godine.

Sem toga, tom presudom je još odlučeno, da optuženi na ime paušala plati iznos od 4.000,00 dinara a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 26.295,00 dinara i da oštećenom Preduzeću "BB", na ime naknade štete plati iznos od 6.483,00 dinara.

Protiv označene presude Okružnog suda u Nišu, žalbu je izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, iz svih zakonskih razloga predviđenih u čl. 367. ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe preinači pobijanu presudu tako što će optuženog osloboditi od optužbe da je počinio predmetno krivično delo, ili tako što će smanjiti izrečenu kaznu zatvora optuženom.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž. br. 860/05 od 10. 5. 2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i da potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu čl. 380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi i predloga Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska, našao:

Žalba je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl. 380. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, pa su stoga neosnovani neobrazloženi žalbeni navodi branioca optuženog AA kojim osporava prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka.

Žalbom branioca optuženog AA, prvostepena presuda se suštinski osporava zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja a u vezi stim i povrede krivičnog zakona, tako što se ukazuje da prvostepeni sud nije pravilno cenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, te da je stoga pogrešno zaključio da je optuženi AA, počinio radnje opisane u izreci prvostepene presude. Ukazuje se da oštećena VV nije pouzdano prepoznala optuženog AA kao izvršioca dela, dalje, da iz iskaza svedoka SS proizilazi da je optuženi AA u vreme izvršenja dela bio u njegovom stanu i da je stoga i zato što nema drugih dokaza da je optuženi AA izvršio to delo, prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje iz koga proizilazi da je optuženi AA počinio predmetno delo.

Po oceni ovog suda, neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog AA kojim osporava prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud svestrano i pravilno ceneći izvedene dokaze i odbranu optuženog, pouzdano utvrdio sve one činjenice koje su odlučne za donošenje zakonite odluke u ovoj krivično pravnoj stvari, te navedeno obrazloženje u prvostepenoj presudi prihvata žalbeni sud i na isto upućuje.

Naime, da je optuženi AA počinio radnje opisane u izreci prvostepene presude, proizilazi iz iskaza svedoka VV, koja je pouzdano prepoznala optuženog AA kao izvršio predmetnog dela, a što je prvostepeni sud pravilno zaključio i o tome u pobijanoj presudi na stranama 3. i 4. dao detaljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud, koji takođe u svemu prihvata i razloge koje prvostepeni sud u pobijanoj presudi daje na strani 4. kada iskaz svedoka SS ne prihvata kao istinit, pa su stoga žalbeni navodi branioca optuženog, zasnovani na stavu da nema dokaza da je optuženi počinio predmetno delo, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilne i potpuno utvrđene, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključak o pravnoj oceni radnji optuženog AA, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz čl. 168. st. 1. KZ RS, pravilno je primenjen zakon, jer se u radnjama ovog optuženog stiču objektivna u subjektivna bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim, pa su stoga žalbeni navodi branioca optuženog kojim osporava prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, a zasnovani na stavu da je presuda doneta uz nepotpuno i nepravilno utvrđeno činjenično stanje, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da se žalbom branioca optuženog AA, neosnovano osporava prvostepena presuda i zbog odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za izricanje kazne, iste naveo u svojoj presudi i u obrazloženju presude dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženom AA za izvršeno krivično delo razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS utvrdio pojedinačnu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 3 meseca, dalje, kada je optuženom uzeo kao pojedinačno utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine, na koju je optuženi osuđen pravosnažnom presudom Okružnog suda u Nišu K. br. 78/03 od 6. 2. 2004. godine, zbog krivičnog dela teške krađe iz čl. 166. st. 1. tač. 3. KZ RS, i kada je optuženog za ova krivična dela osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju će se uračunati i vreme provedeno u pritvoru, koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, jer nalazi da je utvrđena pojedinačna kazna zatvora za krivično delo razbojništva iz čl. 168. st. 1. KZ RS srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti kao izvršioca, i da je u konkretnom slučaju jedinstvena kazna zatvora nužna i dovoljna da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 5. st. 2. OKZ ostvari svrha kažnjavanja iz čl. 33. istog Zakona, pa su stoga suprotni navodi u žalbi branioca optuženog ocenjeni kao neosnovani. Sem toga, nasuprot žalbenim navodima branioca optuženog, prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o kazni uzeo okolnost da je uračunljivost optuženog AA bila smanjena do granice bitnog, ali ne i bitno, što se vidi na strani 6. pobijane presude.

Po oceni ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno odlučio o troškovima krivičnog postupka i imovinsko pravnom zahtevu, i u tome u svojoj presudi dao dovoljne i jasne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud, pa su stoga neobrazloženi žalbeni navodi branioca optuženog kojim osporava presudu zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinsko pravnom zahtevu, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl. 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Nebojša Pavlović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

dc